

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 16. lutego 1918.

Trość: M 57. Rozporządzenie, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 23. grudnia 1917 (sądownictwo konsularne i należności konsularne).

57.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości z dnia 24. stycznia 1918,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 23. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 500 (sądownictwo konsularne i należności konsularne).

Z dniem 1. stycznia 1918 wszedł w życie w krajach węgierskiej św. korony artykuł XIX. ustaw z r. 1917, którego postanowienia w istocie swej są równobrzmiące z postanowieniami artykułów I. do V. ustawy z dnia 23. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 500. Wobec tego weszły też w życie z dniem 1. stycznia 1918 po myśli artykułu VI. ustawy zarządzenia zawarte w tych artykułach.

Równocześnie rozporządzeniem z dnia 1. stycznia 1918, liczba 150/7, ogłoszonym w załączce, zostało zmienione rozporządzenie c. i k. wspólnego Ministra spraw zewnętrznych z dnia 30. lipca 1897, zawierające postanowienia o organizacji i porządku czynności sądów konsularnych.

Schauer wlr.

Rozporządzenie c. i k. wspólnego Ministra spraw wewnętrznych z dnia 1. stycznia 1918, liczba 150 7,

którem zmienia się niektóre postanowienia rozporządzenia z dnia 30. lipca 1897, zawierające postanowienia o organizacji i porządku czynności sądów konsularnych.

Artykuł I.

W miejsce §§ 4. do 12., 15., 17., ustęp 5., i 22. wchodzi następujące postanowienia:

§ 4.

Sądownictwo konsularne w sprawach cywilnych tudzież w sprawach karnych łącznie z politycznymi sprawami karnymi w drugiej i ostatniej instancji wykonuje c. k. austriacki i k. węgierski sąd konsularny wyższy.

Sąd konsularny wyższy ma swą siedzibę urzędową począwszy od dnia 1. stycznia 1918 naprzemian w Wiedniu albo w Budapeszcie i to za każdym razem na przeciąg pięciu lat.

Tenże sąd urządzuje i ma swe kancelarye w lokalach, które mu w porozumieniu ze wspólnym Ministrem spraw zewnętrznych przeznaczy rząd tego państwa, w którym ma swą chwilową siedzibę urzędową. Pierwszą siedzibą urzędową jest Budapeszt.

§ 5.

Nazwa jego brzmi: Cesarsko-królewski austriacki i królewsko-węgierski Sąd konsularny wyższy; pieczęć jego okazuje rysunek (wzór Nr. 1).

§ 6.

Sąd konsularny wyższy składa się z prezydenta, z jednego wyższego sędziego austriackiego i z jednego węgierskiego, z jednego austriackiego i z jednego węgierskiego zastępcy sędziego wyższego, z sekretarza, kancelisty i woźnego.

§ 7.

Posady obsadza się przez zamianowanie w myśl postanowień artykułu I, § 5., austriackiej ustawy z dnia 23. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 500. i § 5. artykułu XIX. ustaw węgierskich z roku 1917.

Posady zastępców sędziów wyższych obsadza się w ten sam sposób i według tych samych zasad, które obowiązują co do obsadzenia posad sędziów wyższych. Na zastępcę sędziego wyższego może być też przeznaczony sekretarz sądu wyższego, jeśli posiada przepisaną kwalifikację sędziowską.

Członkowie sądu konsularnego wyższego zatrzymują swój dotychczasowy tytuł, stopień i charakter; jednakże w wykonywaniu swego urzędu przy sądzie konsularnym wyższym ma prezydent używać tytułu: prezydent c. k. austriackiego i k. węgierskiego sądu konsularnego wyższego, — sędzia wyższy austriacki tytułu: c. k. austriacki sędzia konsularny wyższy, a węgierski sędzia wyższy tytułu: k. węgierski sędzia konsularny wyższy.

§ 8.

Ci członkowie sądu konsularnego wyższego, którzy są wyłącznie zatrudnieni przy tym sądzie, mają stale mieszkać w siedzibie sądu konsularnego wyższego.

W razie, gdy sędzia wyższy austriacki dozna przeszkody, może być powołany tylko austriacki zastępca sędziego wyższego, a gdy sędzia wyższy węgierski dozna przeszkody, tylko węgierski zastępca sędziego wyższego.

§ 9.

Członkowie sądu konsularnego wyższego otrzymują obok swych systemizowanych dochodów służbowych (pensya, dodatek funkcyjny lub aktywalny, dodatek na mieszkanie, dodatek drożyzniany itd.) roczny osobny dodatek służbowy w następującej wysokości:

prezydent i każdy z obu sędziów wyższych po 6000 K,

sekretarz 3600 K.

kancelista 1800 K,

woźny 900 K.

Członkowie sądu konsularnego wyższego, którzy nie mieszkają stale w siedzibie sądu konsularnego wyższego, otrzymują podczas swej służbowej obecności dyety za podróż służbową wedle przepisów tej gałęzi służby, do której należą.

Koszta przesiedlenia i wydatki na podróże służbowe będą wynagradzane.

§ 10.

Pobór osobnego dodatku służbowego należy się od dnia pierwszego tego miesiąca, który nastąpił po objęciu służby w sądzie konsularnym wyższym a ustaje z końcem tego miesiąca, w którym zatrudnienie przy sądzie konsularnym wyższym skończyło się z jakiegokolwiek przyczyn.

Osobny dodatek służbowy będzie wypłacany miesięcznie z góry.

§ 11.

Koszta przesiedlenia i podróży będą wynagradzane według odpowiednich przepisów obowiązujących dla tej gałęzi służby, do której należy urzędnik lub sługa sądu konsularnego wyższego.

§ 12.

Asygnację i wypłatę wszystkich poborów i ewentualnych zaliczek na pensję tych członków sądu konsularnego wyższego, którzy są wyłącznie zatrudnieni w tym sądzie, tudzież osobnego dodatku służbowego reszty członków sądu konsularnego wyższego, dalej dyet za podróże, wynagrodzenia kosztów przesiedlenia i podróży oraz ewentualnych remuneracji wszystkich członków sądu konsularnego wyższego zarządza wspólny Minister spraw zewnętrznych w urzędzie płatniczym Ministerstwa spraw zewnętrznych.

§ 15.

Postanowienia swoje, rozstrzygnięcia i zarządzenia uchwała Sąd konsularny wyższy na pełnym zgromadzeniu rady.

Zgromadzenie rady składa się z prezydenta, z sędziego wyższego austriackiego i węgierskiego i z protokolanta.

Posiedzenia rady nie są publiczne. Mają się one odbywać zasadniczo w dniach po sobie następujących.

Z władzami państw obcych ma się znosić sąd konsularny wyższy za pośrednictwem wspólnego Ministerstwa spraw zewnętrznych.

§ 22.

Wydatki na Sąd konsularny wyższy pokrywa wspólne Ministerstwo spraw zewnętrznych tytułem zaliczki na rachunek austriackiego i węgierskiego etatu sprawiedliwości i mają wydatki te zwracać oba etaty sprawiedliwości wedle wyniku obrachunku w równych częściach półrocznie.

Artykuł II.

§ 23. opiewać będzie:

Członkowie sądu konsularnego wyższego mają i przez czas służby swej przy tymże sądzie przestrzegać przepisów o obowiązkach urzędowych w ogóle i o zachowaniu się, obowiązujących dla tej gałęzi służby, z której zostali powołani.

Artykuł III.

W miejsce §§ 31., 33., 34., 67. i 68. wchodzi następujące postanowienia:

§ 31.

Sąd konsularny wyższy ma corocznie ferye sądowe od dnia 1. lipca do dnia 31. sierpnia; w tym czasie nie odbywają się zgromadzenia rady. Urlopy członków sądu konsularnego wyższego mają zasadniczo przypadać na ten czas.

Członkowie sądu konsularnego wyższego mają prawo brać corocznie urlop, którego długość odpowiada przepisom owej gałęzi służby, z której zostali powołani.

Udzielenie urlopu tym członkom sądu konsularnego wyższego, którzy są zatrudnieni tylko przy tym sądzie, zastrzeżone jest wspólnemu Ministrowi spraw zewnętrznych. O tych urlopowach, których dozwolenie nie wchodzi w zakres działania wspólnego Ministra spraw zewnętrznych, ma mu donieść prezydent sądu konsularnego wyższego.

Wspólnemu Ministrowi spraw zewnętrznych zastrzeżone zostaje przeniesienie w razie potrzeby załatwiania czynności prezydyalnych, wyliczonych w §§ 44. i 45. porządku czynności sądu konsularnego wyższego przez czas feryi sądowych na sekretarza.

W wypadkach urlopu, przeszkody albo nieobecności tudzież opróżnienia posady należy wziąć potrzebnego zastępcę przede wszystkim z pośród własnych urzędników sądowych.

Prezydenta zastępuje jeden z sędziów wyższych, mianowicie powołany jest do tego przede wszystkim sędzia konsularny wyższy austriacki, jeśli prezydent jest obywatelem austriackim a sędzia konsularny wyższy węgierski, gdy prezydent jest obywatelem węgierskim.

W miejsce sędziów konsularnych wyższych wstępują zastępcy sędziów wyższych; należy jednak zawsze przestrzegać tej zasady, że w miejsce austriackiego sędziego wyższego może być powołany tylko austriacki zastępca sędziego wyższego, a w miejsce węgierskiego sędziego wyższego tylko węgierski zastępca sędziego wyższego.

Wspólnemu Ministrowi spraw zewnętrznych zostaje zastrzeżone postaranie się w razie potrzeby o zastępstwo sekretarza.

§ 34.

Jeśli zastępstwo trwa dłużej niż dni osm albo jeśli do zastępowania powołany został zastępca sędziego wyższego, nie mieszkający w siedzibie sądu konsularnego wyższego, należy o tem bezwzględnie donieść wspólnemu Ministrowi spraw zewnętrznych.

Nadto winien prezydent z końcem roku donieść wspólnemu Ministrowi spraw zewnętrznych zapomocą wykazu ułożonego według wzoru Nr. 4 (niezmieniony wzór rozporządzenia z dnia 30. lipca 1897), którzy z urzędników wyłącznie zatrudnionych przy sądzie konsularnym wyższym w ciągu roku byli nieobecni albo też nie mogli pełnić urzędu.

§ 67.

Doręczenia uskutecznią się zwyczajnie pocztą.

§ 68.

Ekspedyt winien utrzymywać osobną księgę doręczeń dla poczty według wzoru Nr. 9. III (niezmieniony wzór rozporządzenia z dnia 30. lipca 1897).

Artykuł IV.

Rozporządzenie z dnia 1. lipca 1899. l. 37027/7, dotyczące zaprowadzenia feryi sądowych w c. k. austriackim i k. węgierskim sądzie konsularnym wyższym, traci moc obowiązującą.

Wzór Nr. 1.

Pieczęć cesarsko-królewskiego austriackiego i królewsko-węgierskiego Sądu konsularnego wyższego.

Figura A (Pieczęć do wyciskania na kształt druku i w barwach)

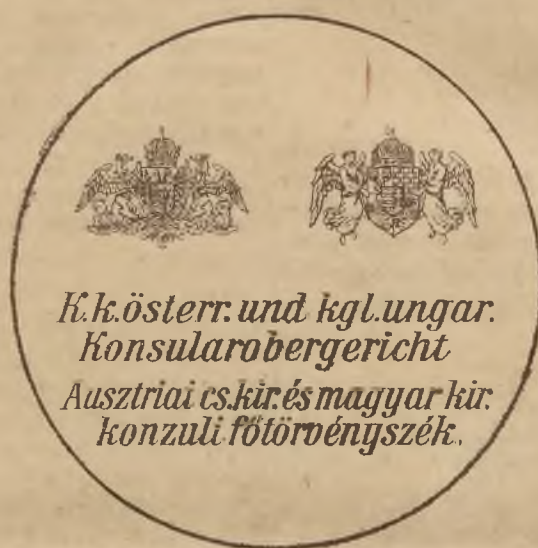

Figura B (tylko do pieczętowania na zewnątrz).

